

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget (see Anh. A. Sp. 1921) efter at være oplæst, under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 57 St.

Da der er foregaaet Forandring i Lovforslaget, vil det nu være at tilbagefende til Landstinget.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af den Sorø Akademi tilhørende Hovedgaard Sorø Store Ladegaard (Lovforslaget findes i Anhang A. S. 1845).

Da Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til førstkommande Onsdag Middag Kl. 12.

Man gik derefter til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Første Behandling af Forslag til Lov om Søneringen (Lovforslaget findes i Anhang A. Sp. 513—18).

Luffen: Jeg er i det Væsentlige enig med Lovforslaget i dets Heelhed; og de Motiver, hvorpaa det grunder sig; det fremgaaer nemlig af disse og de førte Forhandlinger, at Afdgangen til at ernære sig ved Søen ikke gjøres afhængig af andre Betingelser end saadanne, som antages at ligge i det Almindeliges Interesse, nemlig at vedkommende Skibsførere og Styrmand ere istand til saavidt muligt at sikke de Menneskesty og de Eiendomme, som ere dem betroede.

Jeg har imidlertid nogle Bemærkninger at gjøre med Hensyn til et Par Paragrapher i Lovforslaget. Det hedder saaledes i § 3, at „Ret til at føre saavel Dæksfartøier af større Bæstevægtighed som Skibe af enhver Art og Størrelse i den i § 2 nævnte Fart er betin-

get af Erhvervelse af Vorgeskab eller Næringsbeviis som Sættestipper“. Naar man nu gjen-nemlæser Loven, kan man deraf ikke faae noget Begreb om, haad der forståaas ved Sættestipper; gennemseer man derimod Motiverne til det af Regjeringen forelagte Lovudkast, erfarer man, at Forholdet stiller sig saaledes, at der administrativt af vedkommende Ministerium meddeles Bevilling til Sømand, der ikke ere Styrmand, som altsaa ikke have taget Styrmandsexamen, og at saadan Bevilling ikke maa gives til Skibsførere, som skulle føre Skibe af over 20 Commercelæsters Drægtighed. Saaledes som nu § 3 er bleven vedtaget i det andet Thing, er der imidlertid Tale om Ret for en Sættestipper til at føre Skibe af enhver Art og Størrelse, og det forekommer mig derfor, at der er en Uoverensstemmelse mellem denne Bestemmelse i den nuværende § 3 og i § 3 af Regjeringens oprindelige Udcast, hvilken sidste er, saavidt jeg skjønner, fuldkommen correct. Skulde denne Bevilling kunne gives til Skibsførere, som føre Skibe indenfor det Farvand, hvorom der her handles, nemlig fra Texel til Cap Lindesnæs og fra Nygenvalde til Calmar, da vil f. Ex. Skibe af ikke ringe Størrelse, f. Ex. Dampskibe, der føre mange Mennesker og som gaae f. Ex. til Sjælland eller Holsteen, kunne ved en administrativ Bevilling overgives til Søfolk, som ere uden al nautisk-theoretisk Dannelse, og Conseqventsen vilde da føre til, at naar det kunde betroes slige Folk at føre Skibe, t. Ex. til Aalborg, maatte de ogsaa meget godt kunne seile til England og videre.

§ 5 har Landstinget gjort et Princip gjældende, hvorefter Retten til at fare som eneste Styrmand gjøres, foruden af andre Betingelser, afhængig af visse Reiser, der skulle udføres med Seilskibe. Dersom denne Bestemmelse fastholdes, og hvis man i denne Henseende ikke vender tilbage til Regjeringens Lovudkast, saa vilde de Toure, som Søfolk, der uddanne sig ombord paa Krigsskibene, gjøre, aldeles ikke komme dem tilgode, fordi Marinen i Reglen ikke mere udruster Skibe, som udelukkende benytte Seil. Men nu tør man vist ikke paastaae, at Sømanden ombord paa saa-